

Brussel, 29 juni 2026
(OR. en)

11280/26

**Interinstitutioneel dossier:
2026/0103(NLE)**

**IPCR 73
PROCIV 147
FORETS 102**

RESULTAAT BESPREKINGEN

---

van: het secretariaat-generaal van de Raad
aan: de delegaties

Betreft: Aanbeveling van de Raad betreffende het geïntegreerde beheer van het
risico op natuurbranden

In de bijlage vinden de delegaties de aanbeveling van de Raad betreffende het geïntegreerde beheer van het risico op natuurbranden, die de Raad tijdens zijn 4188e zitting van 29 juni 2026 heeft aangenomen.

AANBEVELING VAN DE RAAD

betreffende het geïntegreerde beheer van het risico op natuurbranden

DE RAAD VAN DE EUROPESE UNIE,

Gezien het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, en met name de artikelen 192 en 196, in samenhang met artikel 292,

Overwegende hetgeen volgt:

- (1) De afgelopen jaren, en met name in de zomer van 2025, werd de EU geconfronteerd met een aantal ernstige natuurbranden verspreid over Europa, waardoor duidelijk werd dat er dringend iets gedaan moet worden tegen dit toenemende gevaar. Hoewel de inspanningen op het gebied van preventie en paraatheid zowel op nationaal als op Unieniveau waren opgevoerd, overschreed het cumulatieve verbrande gebied in de Europese Unie voor het eerst één miljoen hectare en werd het Uniemechanisme voor civiele bescherming¹ vaker dan ooit geactiveerd om de lidstaten te ondersteunen bij brandbestrijding.

---

¹ Besluit nr. 1313/2013/EU van het Europees Parlement en de Raad van 17 december 2013 betreffende een Uniemechanisme voor civiele bescherming.

- (2) De afgelopen jaren is het risico op natuurbranden in de hele Unie aanzienlijk toegenomen. Het geregistreerde verbrande gebied was in vier van de afgelopen vijf jaar groter dan gemiddeld. Ook worden natuurbranden heviger en groter naarmate het aantal risicogebieden toeneemt als gevolg van de klimaatverandering. Deze situatie wordt nog eens verergerd door het feit dat zeer grote en hevige natuurbranden die moeilijk onder controle te krijgen zijn met traditionele brandbestrijdingsmiddelen in sommige geografische gebieden steeds vaker voorkomen – een trend die naar verwachting zal doorzetten.
- (3) Natuurbranden vormen een complexe uitdaging en kunnen verstrekkende schade toebrengen aan de samenleving, de economie, het milieu, het klimaat, de infrastructuur en het cultureel erfgoed. Een natuurbrand kan, afhankelijk van de regionale en lokale omstandigheden en de omvang van de brand, een verlies van levens en bestaansmiddelen tot gevolg hebben, aanzienlijke schade toebrengen aan eigendommen en infrastructuur, tot aardverschuivingen leiden, de luchtkwaliteit verslechteren en ecosystemen aantasten, met negatieve gevolgen voor de land- en bosbouw, de volksgezondheid, met inbegrip van de geestelijke gezondheid, de veiligheid en de drinkwatervoorraden.
- (4) Het verhoogde risico op natuurbranden komt door een combinatie van factoren, met name de klimaatverandering en veranderingen in het grondbeheer. De klimaatverandering leidt tot frequentere en intensere hittegolven en droogten, met droge vegetatie die als brandstof voor natuurbranden dient tot gevolg, en als de aarde verder opwarmt zullen deze omstandigheden naar verwachting alleen maar verslechteren, en zich ook in grotere delen van Europa voordoen. Tegelijkertijd leiden de braaklegging van grond, de ontvolking van het platteland en, in sommige regio's, onvoldoende grond- en bosbeheer in combinatie met veranderende klimaatomstandigheden tot de ophoping van biomassa en de continuïteit van vegetatie. In combinatie met de uitbreiding van stedelijke gebieden tot aan bossen en natuurgebieden heeft dit tot gevolg dat mensen en infrastructuur steeds meer worden blootgesteld aan het risico op natuurbranden.
- (5) Menselijke factoren, waaronder nalatigheid, brandstichting en infrastructuurgerelateerde activiteiten, zijn de oorzaak van de overgrote meerderheid van de natuurbranden in de Unie.

- (6) Een overheidsbrede aanpak is gericht op geïntegreerde en gecoördineerde governance op alle niveaus, die zou kunnen bijdragen aan een doeltreffend beheer van het risico op natuurbranden.
- (7) De verantwoordelijkheid voor het beheer van het risico op natuurbranden ligt in de eerste plaats bij de lidstaten, regionale autoriteiten en grondbeheerders, en de Unie verschaft ondersteuning in de vorm van financiering, gegevens, coördinatie en kennisdeling. Gezien de verschillende soorten landschappen, bosstructuren en klimaatomstandigheden in Europa, moeten maatregelen in verband met het beheer van het risico op natuurbranden worden afgestemd op de lokale omstandigheden. Tegelijkertijd moet echter worden geprofiteerd van gecoördineerde steun van de Unie.
- (8) Om het toenemende risico op natuurbranden doeltreffender aan te pakken, is een geïntegreerde aanpak nodig die de gehele rampenrisicobeheercyclus bestrijkt, ook op het gebied van preventie, paraatheid, respons en herstel. Tevens zou rekening moeten worden gehouden met de ecologische, de sociale, de economische en de culturele dimensie van natuurbranden.
- (9) Nu grote natuurbranden steeds vaker voorkomen en moeilijker te beheersen zijn, moeten de responscapaciteiten worden versterkt door middel van betere coördinatie, interoperabiliteit, opleiding, uitrusting en analytische capaciteiten, en moeten de lidstaten middelen en kennis delen.

- (10) Hiervoor is mogelijk versterkte governance nodig om de coördinatie van beleid op verschillende bestuursniveaus en meer geïntegreerde financiering te waarborgen, en in alle stadia van de risicobeheercyclus publieke en particuliere investeringen aan te trekken.
- (11) Bij het herstel na een brand zou ernaar moeten worden gestreefd dat ecosystemen en de diensten die zij leveren, alsook de lokale land- en bosbouwconomie, worden hersteld en dat de getroffen gemeenschappen en bestaansmiddelen zodanig worden hersteld dat langdurige degradatie wordt voorkomen en duurzaam landgebruik wordt ondersteund, met inachtneming van toekomstige klimaatomstandigheden². Bij herstelinspanningen, ondersteund door vereenvoudigde toegang tot financiering, zou ook rekening moeten worden gehouden met de gevolgen van natuurbranden voor de getroffen bevolking en het noodhulppersoneel. De verzameling van gegevens over de gevolgen van natuurbranden moet ook worden verbeterd om ecologische, maatschappelijke en economische verliezen te kunnen kwantificeren om toekomstig risicobeheer te ondersteunen.
- (12) Het risico op natuurbranden hangt grotendeels af van de manier waarop de grond wordt beheerd. In sommige regio's leiden de ontvolking van het platteland en de braaklegging van grond tot de ophoping van biomassa en het ontstaan van landschappen met veel potentieel voor extreem brandgedrag. De ontwikkeling van levensvatbare biogebaseerde waardeketens in het kader van een op bosbouw gebaseerde duurzame bio-economie zorgt voor economische stimulansen voor actief duurzaam bosbeheer, wat van essentieel belang is om het risico op natuurbranden in de loop van de tijd en in grote gebieden te verkleinen. Het gebruik van traditionele praktijken die brandbaar materiaal verminderen, zoals voorgeschreven verbranding en extensieve begrazing, is afgenomen, maar zou in voorkomend geval moeten worden aangemoedigd als integrerend onderdeel van grond- en bosbeheer op lokaal niveau, in combinatie met actieve interventies op het gebied van duurzaam bosbeheer zoals het handmatig of met machines verwijderen van sprokkelhout, het uitdunnen en snoeien van bossen en soortendiversificatie. Diversere landschappen bestaande uit bossen, grasland, bouwland en drasland kunnen de verspreiding van branden vertragen en de kans op grootschalige branden verkleinen.

---

² Zoals onder meer beschreven in de nota van het Gemeenschappelijk Centrum voor onderzoek van 2026, *Forest resilience against wildfires*, <https://publications.jrc.ec.europa.eu/repository/handle/JRC145919>.

- (13) Adaptief grondbeheer en geïntegreerde holistische landschapsplanning en ruimtelijke ordening zijn cruciaal om multifunctionele, brandbestendige landschappen tot stand te brengen. Het gaat hierbij onder meer om duurzaam bosbeheer, steun voor bestaansmiddelen op het platteland en gerichte maatregelen op locaties waar natuur- en stedelijke gebieden samenkomen en waar preventiemaatregelen het risico op natuurbranden aanzienlijk kunnen verminderen.
- (14) Natuurbescherming en het herstel van aangetaste, uitgeputte, versnipperde of anderszins veranderde ecosystemen kunnen bijdragen aan het beheer van het risico op natuurbranden door ecosystemen weerbaarder te maken en het risico op en de gevolgen van extreme gebeurtenissen te verminderen. Als drasland, veengebieden, rivieren en overstromingsgebieden worden hersteld, kunnen in voorkomend geval natuurlijke brandgangen ontstaan en kan worden bijgedragen aan de stabilisering van de hydrologische kringloop, zodat het risico op natuurbranden afneemt. Doelstellingen op het gebied van biodiversiteit, waterweerbaarheid en het beheer van het risico op natuurbranden overlappen elkaar derhalve en zouden op onderling ondersteunende en synergetische wijze moeten worden nagestreefd.
- (15) Er zijn aanzienlijke uitdagingen op het gebied van de monitoring van natuurbranden en de beoordeling van het risico op natuurbranden in de Unie, waaronder regionale tekortkomingen op het gebied van de beschikbaarheid van gegevens, consistentie en grensoverschrijdende integratie en een ontoereikende integratie van cascaderisico's als aardverschuivingen, luchtverontreiniging en bodemerosie. Dit doet afbreuk aan de doeltreffendheid van preventie, paraatheid en respons.
- (16) Om de paraatheid te verbeteren door de methoden voor de beoordeling van het risico op natuurbranden te versterken, systemen voor vroegtijdige waarschuwing te verbeteren en de mogelijkheden voor het modelleren van brandgedrag uit te breiden, zou beter en systematischer gebruik moeten worden gemaakt van de beschikbare gegevens en instrumenten ter ondersteuning van empirisch onderbouwde besluitvorming.
- (17) Het risico op natuurbranden kan worden verminderd door het de bevolking beter voor te lichten en gedragsveranderingen aan te moedigen, onder meer door informatie over brandrisico's toegankelijker te maken. Er zijn ook gerichte communicatiestrategieën en inclusieve benaderingen nodig waarbij rekening wordt gehouden met kwetsbare groepen en diverse sociale contexten.

- (18) De paraatheid van gemeenschappen ten aanzien van natuurbranden zou op participatieve wijze moeten worden versterkt door landbouwers, bosbouwers, lokale autoriteiten, sociale partners, maatschappelijke organisaties en andere belanghebbenden erbij te betrekken, en tevens door middel van onderwijs-, opleidings- en voorlichtingsactiviteiten.
- (19) Natuurbranden zijn een wereldwijd fenomeen dat regionale en internationale samenwerking vereist, met name met buurlanden van de Unie. Regionale initiatieven, zoals de kazerne van Cyprus voor regionale brandbestrijding vanuit de lucht (Cyprus Regional Aerial Firefighting Station – CRAFS), zouden de samenwerking tussen de lidstaten op het gebied van het beheer van het risico op natuurbranden verder kunnen bevorderen. In andere delen van de Unie zouden andere initiatieven die de samenwerking tussen de lidstaten op het gebied van het beheer van het risico op natuurbranden bevorderen, in overweging moeten worden genomen.
- (20) Maatregelen zoals collegiale toetsingen, adviesmissies, uitwisselingen tussen deskundigen en de pre-positionering van brandweerlieden zouden de interoperabiliteit, het situationeel bewustzijn en de paraatheid van eerstehulpverleners kunnen helpen vergroten. Ook zouden ze een sterker engagement en een betere coördinatie tussen de lidstaten aanmoedigen.

- (21) Om doeltreffend te kunnen worden gebruikt, moeten de financiering, technische ondersteuning en realtime uitwisseling van informatie en gegevens – met name over het gedrag van natuurbranden – van de Unie beter worden gecoördineerd. Voorts zou de besluitvorming in voorkomend geval kunnen worden verbeterd door een gemeenschappelijk inzicht in nationale en regionale strategieën en actieplannen voor het beheer van het risico op natuurbranden te faciliteren. Gegevens, instrumenten en diensten van de Unie, zoals die welke beschikbaar zijn via het in het kader van de dienst van Copernicus voor het beheer van noodsituaties³ beheerde Europees Bosbrandinformatiesysteem (EFFIS), kunnen, indien ze doeltreffend en afgestemd op de operationele behoeften worden aangewend, de lidstaten ondersteunen bij het verbeteren van het monitoren en in kaart brengen van natuurbranden en het beoordelen van het risico op natuurbranden, terwijl geavanceerde modellerings- en prognose-instrumenten zoals Bestemming Aarde de modellering en prognose van het risico op natuurbranden kunnen verbeteren.
- (22) Instrumenten van de Unie, waaronder de herstel- en veerkrachtfaciliteit⁴, ondersteunen de lidstaten bij het ontwerpen en doorvoeren van hervormingen, het verbeteren van de governance en het opbouwen van capaciteit op het gebied van het beheer van het risico op natuurbranden.
- (23) Het Uniemechanisme voor civiele bescherming, waar de Europese pool voor civiele bescherming, rescEU en het Uniekennisnetwerk op het gebied van civiele bescherming deel van uitmaken, kan de preventie, paraatheid en respons verbeteren door samenwerking, opleidingen, de uitwisseling van kennis, de inzet van middelen en de uitwisseling van beste praktijken tussen de lidstaten te faciliteren.

---

³ Verordening (EU) 2021/696 van het Europees Parlement en de Raad van 28 april 2021 tot vaststelling van het ruimtevaartprogramma van de Unie, tot oprichting van het Agentschap van de Europese Unie voor het ruimtevaartprogramma en tot intrekking van de Verordeningen (EU) nr. 912/2010, (EU) nr. 1285/2013 en (EU) nr. 377/2014 en Besluit nr. 541/2014/EU.

⁴ Verordening (EU) 2021/241 van het Europees Parlement en de Raad van 12 februari 2021 tot instelling van de herstel- en veerkrachtfaciliteit.

- (24) Met op Unieniveau – onder meer via Horizon Europa⁵ – ondersteunde onderzoeks- en innovatie-activiteiten wordt bijgedragen aan de ontwikkeling van nieuwe technologieën, operationele oplossingen en grondbeheertechnieken. De toepassing en operationalisering van deze resultaten voor het beheer van het risico op natuurbranden zou echter kunnen worden verbeterd.
- (25) Bij de uitvoering van deze aanbeveling zou terdege rekening moeten worden gehouden met de uiteenlopende risicoprofielen van natuurbranden, de landinrichtingsschema's en de governance-systemen van de lidstaten.

BEVEELT AAN:

Maatregelen ter voorkoming van natuurbranden door middel van landschapsbeheer en -herstel

1. De lidstaten zouden de stimuleringsmechanismen ter ondersteuning van duurzaam grondbeheer in verband met preventie- en herstelmaatregelen in brandgevoelige regio's moeten versterken en, in voorkomend geval, moeten uitbreiden, en daarbij rekening moeten houden met de volledige risicobeheercyclus, en de toegang tot en het doeltreffende gebruik van de beschikbare EU-financieringsinstrumenten onder hun beheer moeten faciliteren.

---

⁵ Verordening (EU) 2021/695 van het Europees Parlement en de Raad van 28 april 2021 tot vaststelling van Horizon Europa – het kaderprogramma voor onderzoek en innovatie, tot vaststelling van de regels voor deelname en verspreiding en tot intrekking van Verordeningen (EU) nr. 1290/2013 en (EU) nr. 1291/2013.

2. De lidstaten zouden duurzaam bosbeheer verder moeten bevorderen in overeenstemming met de criteria en indicatoren van de ministerconferentie over de bescherming van de bossen in Europa (Forest Europe) en in dat verband, waar relevant en mogelijk, onder meer door middel van lokale preventieve beheersplannen voor kwetsbare bosgebieden, de bevordering van diverse bosstructuren en, waar mogelijk, het gebruik van alternatieven voor monoculturen van licht ontvlambare soorten verder moeten bevorderen.
3. In voorkomend geval zouden de lidstaten brandbaar materiaal in kaart kunnen brengen en op de lokale omstandigheden afgestemde richtsnoeren en instrumenten voor het beheer van brandbaar materiaal kunnen opstellen. Hierbij zouden ze de sociale partners, boseigenaren, bosbeheerders en lokale overheden moeten raadplegen. In dit verband zouden de lidstaten, in voorkomend geval en in overeenstemming met de nationale wettelijke en veiligheidsvoorschriften, voorgeschreven of gecontroleerde verbranding moeten overwegen als manier om het brandbaar materiaal in het grond- en bosbeheer te verminderen en, in voorkomend geval, hun vergunningsregels moeten herzien om te zorgen voor passende veiligheids- en ecologische waarborgen.

4. In overeenstemming met hun strategische plannen in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid⁶ zouden de lidstaten in voorkomend geval rekening moeten houden met specifieke uitdagingen op het gebied van natuurbranden wanneer ze in het kader van de Europese Innovatiepartnerschappen voor productiviteit en duurzaamheid in de landbouw (EIP-AGRI) oproepen publiceren tot het indienen van voorstellen voor op maat gemaakte oplossingen voor het geïntegreerde beheer van het risico op natuurbranden.
5. De lidstaten zouden rekening moeten houden met het risico op natuurbranden wanneer ze nationale, regionale en lokale plannen en strategieën voor natuurbehoud opstellen, met inbegrip van nationale herstelplannen en beheerplannen voor beschermde gebieden, alsook wanneer ze klimaatmitigatie- en klimaatadaptatiemaatregelen uitvoeren. Evenzo zou bij de planning van het beheer van het risico op natuurbranden rekening moeten worden gehouden met doelstellingen inzake het behoud en herstel van de biodiversiteit, waarbij ook toekomstige klimaatomstandigheden in acht zouden moeten worden genomen. Rekening houdend met het risiconiveau zou de nadruk moeten worden gelegd op maatregelen die zowel de preventie van het risico op natuurbranden als natuurbescherming en -herstel bevorderen, in het besef dat gezonde, diverse en goed beheerde ecosystemen risico's zouden kunnen verkleinen en het herstel zouden kunnen ondersteunen.
6. De lidstaten worden aangemoedigd om maatregelen te nemen voor het herstel van drasland, veengebieden, rivieren en overstromingsgebieden die ook helpen om het risico op natuurbranden te verminderen, en, in voorkomend geval, het beheer van het risico op natuurbranden in hun waterbeheerbeleid te integreren.
7. De lidstaten worden, in voorkomend geval, aangemoedigd om innovatieve, op land gebaseerde maatregelen ter preventie van natuurbranden uit te voeren, met inbegrip van op de natuur gebaseerde oplossingen, evenals doeltreffende praktijken op het gebied van duurzame landbouw, duurzaam bosbeheer en klimaatadaptatie waarvan de doeltreffendheid is aangetoond, onder andere in verschillende door de EU gefinancierde projecten.

---

⁶ Verordening (EU) 2021/2115 van het Europees Parlement en de Raad van 2 december 2021 tot vaststelling van voorschriften inzake steun voor de strategische plannen die de lidstaten in het kader van het gemeenschappelijk landbouwbeleid opstellen (strategische GLB-plannen) en die uit het Europees Landbouwgarantiefonds (ELGF) en het Europees Landbouwfonds voor plattelandsontwikkeling (Elfpo) worden gefinancierd, en tot intrekking van Verordeningen (EU) nr. 1305/2013 en (EU) nr. 1307/2013.

Maatregelen om de paraatheid te versterken door middel van betere gegevens en beter onderzoek

8. De lidstaten worden aangemoedigd om deel te nemen aan de ontwikkeling en bevordering van Bestemming Aarde, bijvoorbeeld via proeftoepassingen voor de modellering en prognose van het risico op natuurbranden.
9. De lidstaten zouden beter en systematischer gebruik moeten maken van instrumenten en gegevens van de Unie, waaronder de diensten van Copernicus en het EFFIS, indien van toepassing, en in aanvulling op nationale en regionale systemen, ter ondersteuning van empirisch onderbouwd beheer van het risico op natuurbranden, vroegtijdige waarschuwing en besluiten inzake projectfinanciering.
10. De lidstaten zouden hun beoordelingen van het risico op natuurbranden in voorkomend geval moeten actualiseren en, voortbouwend op bestaande methoden, verbeterde instrumenten voor de analyse van brandgedrag moeten gebruiken om prioritaire gebieden voor preventie en paraatheid aan te wijzen, ook voor gebieden waar natuur, recreatie, huisvesting, kritieke infrastructuur en vervoersnetwerken nauw met elkaar verbonden zijn.
11. De lidstaten zouden capaciteiten voor de analyse van het gedrag van natuurbranden en beslissingsondersteunende systemen moeten ontwikkelen overeenkomstig de nationale operationele behoeften, met inbegrip van het gebruik van innovatieve instrumenten voor het beheer van het risico op natuurbranden.
12. De lidstaten zouden de oorzaken van natuurbranden verder moeten onderzoeken om meer inzicht te krijgen in ontbrandingsfactoren en de rol van de bevolking.
13. De lidstaten worden aangemoedigd om onderzoek te blijven doen naar grondbeheerpraktijken voor brandpreventie, met name op het gebied van bosbeheer, het behoud en herstel van ecosystemen, begrazing en agrobosbouw.
14. De lidstaten zouden, indien nodig, moeten overwegen om meer gebruik te maken van de oplossingen en instrumenten die beschikbaar worden gesteld via de EU-missie voor aanpassing aan de klimaatverandering om systemen voor vroegtijdige waarschuwing en de paraatheid van gemeenschappen ten aanzien van natuurbranden te versterken.

Maatregelen om het bewustzijn en de paraatheid van de bevolking te vergroten

15. De lidstaten zouden landbouwers, bosbouwers, andere grondbeheerders en lokale gemeenschappen bewuster moeten maken van preventieve maatregelen en de risico's van ontbranding, en hen moeten betrekken bij de ontwikkeling en het gebruik van instrumenten voor vroegtijdige branddetectie.
16. De lidstaten zouden de regelmatige uitwisseling van brandweerlieden actief moeten aanmoedigen teneinde een gemeenschappelijke Europese paraatheidscultuur te bevorderen.
17. De lidstaten worden aangemoedigd om uit te zoeken of kan worden voortgebouwd op bestaande onderwijssystemen en leerplannen met innovatieve instrumenten voor de bewustmaking van kinderen en jongeren, zoals educatieve spelletjes of socialemediacampagnes, en om relevant materiaal beschikbaar te stellen voor onderwijs- en bewustmakingsprogramma's.
18. De lidstaten zouden reisorganisaties, landbouwers, bosbouwers, andere grondbeheerders, lokale overheden en deskundigen op het gebied van brandveiligheid moeten aanmoedigen om samen te werken om toeristen en bosbezoekers bewuster te maken van de risico's.
19. De lidstaten zouden de bedrijfscontinuïteit moeten ondersteunen door opleidingen voor kleine en middelgrote ondernemingen te bevorderen en gerichte financiële bijstand te verlenen in de nasleep van een ramp. Daarnaast zouden ze verzekeringsmaatschappijen moeten aanmoedigen een snelle uitbetaling van claims mogelijk te maken.
20. Waar nodig zouden de lidstaten ervoor moeten zorgen dat relevante informatie over het risico op natuurbranden gemakkelijk toegankelijk en inclusief is, ook voor ouderen, mensen met een handicap en mensen die te maken hebben met discriminatie, armoede of sociale uitsluiting.
21. De lidstaten zouden overwegingen met betrekking tot het beheer van het risico op natuurbranden moeten integreren in bouwnormen en besluiten inzake ruimtelijke ordening, waarbij ook zou moeten worden overlegd met de bevoegde autoriteiten, bijvoorbeeld voor het beheer van het risico op natuurbranden op locaties waar natuur- en stedelijke gebieden samenkomen.

22. De lidstaten zouden maatregelen moeten nemen om lokale gemeenschappen op locaties waar natuur- en stedelijke gebieden samenkomen, te ondersteunen om de paraatheid en het bewustzijn met betrekking tot het risico op natuurbranden te vergroten. Daarnaast zouden de lidstaten, in voorkomend geval, gebruik moeten maken van bestaande instrumenten op Unieniveau.
23. De lidstaten worden aangemoedigd om actief goede praktijken en geleerde lessen uit te wisselen op het gebied van de voorlichting van de bevolking, paraatheidsmaatregelen, preventie en acties die de gehele rampenrisicobeheercyclus bestrijken, onder meer via het Uniekennisnetwerk op het gebied van civiele bescherming, bijeenkomsten over geleerde lessen en relevante deskundigengroepen.

Maatregelen ter ondersteuning van een gecoördineerde respons

24. De lidstaten zouden realtimegegevens over het gedrag van natuurbranden moeten verzamelen en delen om brandanalyses te verbeteren. Ook zouden relevante brandindicatoren moeten worden gebruikt in interne operationele procedures voor verzoeken om bijstand en ter ondersteuning van de besluitvorming op Unieniveau om te waarborgen dat vrijgemaakte middelen doeltreffend worden aangewend.
25. De lidstaten zouden gebruik moeten maken van de pre-positionering of uitwisseling van deskundigen, en personeel en deskundigen ter beschikking moeten stellen van het Uniemechanisme voor civiele bescherming om de uitwisseling van goede praktijken mogelijk te maken. Ze zouden ook hun gastlandondersteuningscapaciteiten moeten versterken met het oog op de integratie van internationale bijstand in het kader van het Uniemechanisme voor civiele bescherming in hun nationale responsystemen.
26. De lidstaten zouden relevante gegevens over brandweerlieden moeten verzamelen en de behoeften van het personeel en de behoeften in verband met de operationele capaciteit moeten beoordelen, terdege rekening houdend met het seizoensgebonden karakter van brandbestrijdingsactiviteiten, teneinde de beschikbaarheid van voldoende en goed voorbereid personeel te waarborgen.
27. De lidstaten zouden, in voorkomend geval met betrokkenheid van de sociale partners, veilige en duurzame arbeidsomstandigheden moeten waarborgen voor brandweerlieden en, indien van toepassing, andere hulpverleners, onder andere door middel van adequate opleiding, beschermingsmiddelen en geestelijke en lichamelijkegezondheidszorg.

28. De lidstaten zouden de coördinatie tussen de bestuursniveaus moeten versterken om een optimaal situationeel bewustzijn in noodsituaties te waarborgen.
29. De lidstaten zouden ervoor moeten zorgen dat er voldoende materieel beschikbaar is, onder meer door, in voorkomend geval, gebruik te maken van Uniemiddelen. In voorkomend geval zou het gebruik van Uniemiddelen moeten bijdragen aan de ondersteuning van een evenwichtige geografische spreiding van relevant materieel over de Unie, waarbij voor voldoende dekking en goede responstijden in alle regio's van de EU zou moeten worden gezorgd.
30. De lidstaten zouden brandbestrijdingsmiddelen en kennis over brandbestrijding beschikbaar moeten blijven stellen aan de Europese pool voor civiele bescherming, indien dit in verhouding staat tot hun risicoprofiel en capaciteiten. Dit geldt met name, maar niet uitsluitend, voor materieel dat met Uniefinanciering is aangeschaft.
31. De lidstaten zouden ernaar moeten streven om de interoperabiliteit van brandbestrijdingsmiddelen, en ook brandbestrijdingsterminologie en operationele procedures, met name in grensoverschrijdende regio's, te verbeteren. Daarnaast zouden de lidstaten ernaar moeten streven de strategische autonomie van de EU op het gebied van responscapaciteiten te ondersteunen.

Maatregelen voor herstel na een brand

32. De lidstaten zouden aanvullende sectoroverschrijdende en sociaal-demografische gegevens moeten verzamelen om de fysieke, financiële en gezondheidseffecten van natuurbranden te kwantificeren en te beoordelen, onder meer met betrekking tot operationele en milieublootstelling, indien van toepassing.
33. De lidstaten zouden maatregelen en procedures voor het herstel na een brand moeten instellen, onder meer met betrekking tot lichamelijke- en geestelijkegezondheidszorg, teneinde lokale gemeenschappen te begeleiden naar een duurzaam en inclusief herstel en ervoor te zorgen dat zij in de toekomst weerbaarder zijn.

Maatregelen ter versterking van de governance en de financiering

34. De lidstaten zouden, indien nodig, langetermijnfinanciering moeten voorzien en beschikbaar moeten stellen in alle stadia van de cyclus van het beheer van het risico op natuurbranden, met bijzondere aandacht voor preventie en paraatheid, en worden aangemoedigd om gebruik te maken van de beschikbare financieringsmogelijkheden op zowel nationaal als Unieniveau, waarbij onnodige administratieve lasten zouden moeten worden vermeden. De Commissie en de lidstaten zouden de beschikbare financieringsmogelijkheden onder de aandacht moeten brengen.
35. De lidstaten zouden moeten overwegen om het gebruik van particuliere verzekeringen die het risico op natuurbranden en andere klimaatrisico's dekken, te stimuleren, teneinde de economische verliezen en de druk op de begroting naar aanleiding van rampen te verminderen en herstel te ondersteunen, bijvoorbeeld door verzekeraars aan te moedigen bij het vaststellen van premies adaptatie-, paraatheids- en preventiemaatregelen in aanmerking te nemen, via publiek-private partnerschappen of door middel van risicodeling tussen economische actoren, bijvoorbeeld in de vorm van risico-overdrachten naar kapitaalmarkten.
36. De lidstaten zouden in samenwerking met de bevoegde autoriteiten geïntegreerde strategieën en actieplannen voor het beheer van het risico op natuurbranden moeten ontwikkelen die zijn afgestemd op de regionale, nationale of lokale omstandigheden.
37. De lidstaten zouden nieuwe technologieën en innovaties moeten omarmen en in gebruik moeten nemen, onder andere door, in voorkomend geval, subsidies voor capaciteitsopbouw in het kader van relevante EU-programma's te benutten.
38. De lidstaten worden aangemoedigd om ten volle gebruik te maken van de steun die wordt verleend via initiatieven van de Unie voor de versterking van systemen voor vroegtijdige waarschuwing, risicobeoordelingen, de uitwisseling van kennis en goede praktijken, paraatheid van gemeenschappen en andere aangewezen prioritaire gebieden.

Maatregelen om de internationale betrokkenheid te versterken

39. De lidstaten zouden ernaar moeten streven om de samenwerking met internationale partners op het gebied van het beheer van het risico op natuurbranden verder te versterken.

40. De lidstaten worden aangemoedigd om bij te dragen aan en synergieën tot stand te brengen ter ondersteuning van initiatieven die de samenwerking tussen de lidstaten op het gebied van het beheer van het risico op natuurbranden verder kunnen bevorderen.
41. De lidstaten zouden verder moeten samenwerken met Forest Europe en de onlangs opgerichte faciliteit voor bosrisico's en, in voorkomend geval, met relevante internationale initiatieven, zoals het gezamenlijk door de Voedsel- en Landbouworganisatie (FAO) en het Milieuprogramma van de Verenigde Naties (UNEP) ontwikkelde centrum voor het wereldwijde beheer van branden (Global Fire Management Hub), om capaciteitsopbouw en kennisuitwisseling op het gebied van het geïntegreerde beheer van natuurbranden te bevorderen.

Gedaan te Luxemburg,

Voor de Raad

De voorzitter